

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปฏิรูปบริหารท้องถิ่นในด้านโครงสร้างเป็นผลมาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ได้บัญญัติหลักเกณฑ์ในการกำหนดโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นใหม่ ให้สอดคล้องกับหลักการปกครองตนเองตามระบบประชาธิปไตย ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในระบบการบริหารท้องถิ่นไทย พอสรุปได้ 2 ประการ ประการแรก คือ การเปลี่ยนแปลงรูปแบบและจำนวนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก่อนประกาศในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยมี 2 รูปแบบ ดังนี้ 1)รูปแบบทั่วไป ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล 2)รูปแบบพิเศษ ๆ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา (รสสุคนธ์ รัตนเสริมพงศ์. 2546 : 24)

รูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่น (Local self Government) เป็นจุดมุ่งหมายสำคัญในการพัฒนาประเทศ และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการบริหารงานพัฒนาชนบทให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง อันเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ท้องถิ่นและประเทศชาติโดยรวม การจัดระเบียบบริหารราชการให้ราษฎรมีอำนาจในการปกครองตนเอง ตัดสินใจเลือกผู้บริหารของตนเองในกิจกรรมต่าง ๆ ดังนั้น ถือเป็นการกระจายอำนาจ (Decentralization) ให้กับประชาชนโดยตรง (ทวัญ ชูเพ็ญ, 2546 : 11)

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กที่สุดซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น สามารถดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้ตามกฎหมาย โดยองค์การบริหารส่วนตำบลมีความสำคัญต่อชุมชนในลักษณะที่เป็นองค์พื้นฐานของท้องถิ่นและเป็นกลไกที่สำคัญต่อการบริหารการพัฒนาในระดับตำบลทั้งในทางทฤษฎี และในทางปฏิบัติ ในทางทฤษฎีมีความเชื่อว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีแนวโน้มว่าจะมีศักยภาพสูงในการพัฒนาชนบทเป็นองค์กรที่มีพลังของประชาชนในท้องถิ่น อยู่ใกล้ชิดกับประชาชน

และทรัพยากรต่าง ๆ ในชนบท จึงน่าจะรู้ปัญหาความต้องการที่แท้จริงรวมทั้งแนวทางการแก้ไข ปัญหาได้เป็นอย่างดี อันจะส่งผลต่อความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของการพัฒนาด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อมในชุมชน และเป็นองค์กรที่เปิดโอกาสให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงาน และจัดการทรัพยากรและพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ได้อย่าง มีอิสระและคล่องตัวมากขึ้น (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. 2546 : 279)

องค์การบริหารส่วนตำบลถูกจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 เป็นกฎหมายที่ใช้จัดระเบียบการบริหารงานในตำแหน่งแทน ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 นับตั้งแต่พระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 มีผลบังคับใช้ 2 มีนาคม 2538 ทำให้มีการปรับฐานะ การบริหารงานในระดับตำบล โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของสภาตำบลทั่วประเทศ ออกเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้ (โกวิท พวงงาม. 2546 : 170)

1. รูปแบบ “สภาตำบล” ได้รับการยกฐานะเป็นนิติบุคคล อันได้แก่ สภาตำบลที่มีรายได้โดยรวมเงินอุดหนุนต่ำกว่า 150,000 บาท

2. รูปแบบ “องค์การบริหารส่วนตำบล” (อบต.) ตั้งขึ้นจากสภาตำบลที่มีรายได้ (โดยไม่รวมเงินอุดหนุน) ในปีงบประมาณที่แล้วมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท ได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการ ส่วนท้องถิ่น ซึ่งการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลมีเจตนารมณ์ ดังนี้ (กองราชการส่วนตำบล. 2546 : 43)

2.1 กระจายอำนาจการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาภายในตำบล และตอบสนองความต้องการของประชาชน อำนาจรัฐที่มอบให้ต้องมีขอบเขตตามที่รัฐกำหนด

2.2 เปิดโอกาสให้หน่วยงานบริหารราชการท้องถิ่น ปกครองตนเอง ทำหน้าที่และกิจกรรมเพื่อพัฒนาและบริหารตามสมควร ให้มีการปกครองที่เข้มแข็งเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล รัฐบาลกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีรายได้หลายทางรวมทั้งเงินอุดหนุน

2.3 เพื่อเสริมสร้างแนวคิดประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยให้มีกระบวนการสอดคล้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีการเลือกตั้ง มีการถ่วงดุลอำนาจระหว่างฝ่ายสภากับฝ่ายบริหาร และที่สำคัญส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างกว้างขวางในการเสนอแก้ปัญหา รวมถึงการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

จึงกล่าวได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารงานพัฒนาในระดับตำบล เป็นองค์กรที่ได้รับการคาดหวังว่าจะเป็นหลักหรือเป็นแกนนำที่สำคัญในการพัฒนาที่จะแก้ไขปัญหาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองในระดับตำบล ตลอดจนกระตุ้นให้ประชาชนในพื้นที่ได้ตื่นตัว และร่วมกิจกรรมพัฒนาในด้านต่างๆ แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าความสามารถในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามนโยบายรัฐบาลมุ่งหวังให้องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรดำเนินพัฒนาในท้องถิ่นนั้นประสบผลสำเร็จแตกต่างกันออกไป ความสำเร็จในการพัฒนา ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับนายกองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งตามกฎหมายมาตรา 60 ได้กำหนดให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นตัวแทนขององค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จึงเป็นผู้ที่มีบทบาท และมีความสำคัญต่อ การบริหารงานพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล เนื่องจากการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนระดับตำบลได้ การกำหนดแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็นเครื่องสำคัญอย่างยิ่ง ที่ช่วยสนับสนุนหรือเป็นกรอบแนวทางในการวิเคราะห์สภาพปัญหา และความต้องการขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำไปสู่การกำหนดเป้าหมายในการพัฒนา การกำหนดภารกิจ และแนวทางการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะช่วยให้การกำหนดแผนงาน โครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีทิศทางทางสอดคล้องและประสานงาน สนับสนุนในจุดหมายร่วมกัน ซึ่งนอกจากจะทำให้ปัญหาและความต้องการได้รับการตอบสนองอย่างเหมาะสมแล้ว ยังเป็นการบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด จึงต้องมีการวางแผนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารงานบุคคล การเงิน การคลัง การพัฒนาโครงการด้านต่าง ๆ และการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งจะต้องตระหนักว่าแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล แผนกระทรวง แผนกรมยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาระดับอำเภอ โดยที่ประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนา (กรมการปกครอง. 2541 : 7)

ในเขตตำบลดอน ใจ อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด มีพื้นที่ 10 หมู่บ้าน จัดเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก บริหารงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของหน่วยงานมาโดยตลอด แต่องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้ายเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม โดยมีหน้าที่ต้องทำและอำนาจที่อาจทำตามกฎหมายกำหนด เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งวัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่นเปลี่ยนแปลง โดยมุ่งเน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

ประชาชนจะรู้ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาภายในพื้นที่ของตนเองดีที่สุด องค์การบริหารส่วนตำบลคอนโอง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ดำเนินงานในลักษณะการจัดทำแผนพัฒนา โดยกำหนดการพัฒนาตามแผนไว้ 6 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านแหล่งน้ำ ด้านการพัฒนาคนและสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองและการบริหาร และด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลคอนโองได้ดำเนินงานตามแผนดังกล่าวตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 เป็นต้นมา

อย่างไรก็ตาม ในปี พ.ศ. 2553 ยังปรากฏอยู่เสมอว่าประชาชนยังแสดงความต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลคอนโองดำเนินงานด้านต่างๆ อยู่เนืองๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสดงความต้องการผ่านสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งแสดงว่าการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนโอง ยังไม่ครอบคลุมปัญหาความต้องการของประชาชน ไม่สามารถแก้ไขปัญหาคือความเดือดร้อนของประชาชนได้ตรงประเด็น โครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาเมื่อคณะผู้บริหารนำมาจัดทำ ไม่ตรงกับความต้องการของประชาชน (องค์การบริหารส่วนตำบลคอนโอง. 2553 : 10)

จากปรากฏการณ์ดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนโอง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด โดยให้ประชาชนเป็นผู้แสดงความคิดเห็น เพื่อนำผลการศึกษาเสนอเป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนโอง ต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลคอนโอง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลคอนโอง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามหมู่บ้านในเขตพื้นที่ตำบลคอนโอง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลคอนโอง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด

สมมุติฐานการศึกษา

การศึกษาเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลคอนโอง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้ศึกษาได้กำหนดสมมุติฐานในการศึกษาไว้ ดังนี้

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลคอนโอง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. ประชาชนที่อาศัยในเขตพื้นที่ตำบลคอนโอง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด หมู่บ้านต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลคอนโอง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษา

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ขอบเขตด้านประชากร หมายถึง ประชาชนที่มีสิทธิ์เลือกตั้งอายุ 18 ปี บริบูรณ์ขึ้นไปในเขตพื้นที่ตำบลคอนโอง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 1,486 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง ประชาชนที่มีสิทธิ์เลือกตั้งอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปในเขตพื้นที่ตำบลคอนโอง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งผู้ศึกษาได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามวิธีของยามาเน่ (Yamane, 1973 : 173) จำนวน 316 คน

2. ขอบเขตตัวแปร

จากแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาได้กำหนดตัวแปร ที่มีผลต่อระดับความคิดเห็นพอสรุปกรอบแนวคิดได้ดังนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 10 หมู่บ้าน ประกอบด้วย

- 2.1.1 บ้านคอนเรือ
- 2.1.2 บ้านคอนเจริญ
- 2.1.3 บ้านปากปลาข้าว
- 2.1.4 บ้านคงยาง

2.1.5 บ้านคอนโอง

2.1.6 บ้านคุษโพธิ์

2.1.7 บ้านโปโล

2.1.8 บ้านหนองบัวทอง

2.1.9 บ้านคอนบูรพา

2.1.10 บ้านคอนชัย

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลคอนโอง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 6 ด้าน ดังนี้

2.2.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

2.2.2 ด้านแหล่งน้ำ

2.2.3 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2.4 ด้านการพัฒนาคนและสังคม

2.2.5 ด้านเศรษฐกิจ

2.2.6 ด้านการเมืองและการบริหาร

กรอบแนวคิดการศึกษา

กรอบแนวคิดในการศึกษา แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังรายละเอียด ที่แสดงในแผนภูมิที่ 1 ดังนี้

ตัวแปรอิสระ
(Independent Variables)

ข้อมูลทั่วไปของผู้แสดงความคิดเห็น จำนวนหมู่บ้าน จำนวน 10 หมู่บ้าน

1. บ้านดอนเรือ
2. บ้านดอนเจริญ
3. บ้านปากปลาค้าว
4. บ้านดงยาง
5. บ้านดอนโอง
6. บ้านอุยโพธิ์
7. บ้านโปโล
8. บ้านหนองบัวทอง
9. บ้านดอนบูรพา
10. บ้านดอนชัย

ตัวแปรตาม
(Dependent Variable)

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลคอนโอง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
2. ด้านแหล่งน้ำ
3. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4. ด้านการพัฒนาคนและสังคม
5. ด้านเศรษฐกิจ
6. ด้านการเมืองและการบริหาร

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASarakham UNIVERSITY
แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษารั้่งนี้ ผู้ศึกษาได้ให้ความหมายศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลคอนโอง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ไว้ดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น มีอำนาจตัดสินใจในการบริหารงานของตำบล ตามที่กฎหมายกำหนดไว้และในการศึกษานี้ หมายถึงองค์การบริหารส่วนตำบลคอนโอง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด

2. ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลคอนโอง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 1,486 คน

3. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกซึ่งความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ ค่านิยม ความเข้าใจเฉพาะบุคคล ที่มีต่อบุคคล สิ่งของเรื่องราวหรือสถานการณ์ต่าง ๆ แสดงออกโดยการพูดหรือการเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ประสบการณ์ สภาพแวดล้อม และ ข้อมูลข่าวสารที่ตนมีอยู่ โดยมีอารมณ์เป็นไปตามสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นแรงเสริม โดย ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว และในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนต่อ แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลคอนโอง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด

4. แผนพัฒนา หมายถึง แผนพัฒนาที่องค์การบริหารส่วนตำบลสร้างขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน รวมทั้งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน และในการศึกษานี้ หมายถึง แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลคอนโอง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ประกอบด้วย

4.1 แผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง การก่อสร้างถนนภายใน หมู่บ้าน การก่อสร้างถนนเชื่อมต่อโยงระหว่างหมู่บ้าน การก่อสร้างถนนเข้าสู่พื้นที่การเกษตร การซ่อมแซมบำรุงรักษาถนนภายในหมู่บ้าน การก่อสร้างท่อระบายน้ำ ในการศึกษานี้ หมายถึง แผนงานด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ในเขตพื้นที่ตำบลคอนโอง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด

4.2 แผนพัฒนาด้านแหล่งน้ำ หมายถึง การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภคและเพื่อการเกษตร ได้แก่ การก่อสร้างประปาหมู่บ้าน การพัฒนาระบบประปาหมู่บ้าน การก่อสร้างบ่อบาดาล การขุดลอกลำห้วย ขุดลอกหนอง การสร้างฝายกั้นน้ำ ในการศึกษานี้ หมายถึง แผนพัฒนาแหล่งน้ำในเขตพื้นที่ตำบลคอนโอง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด

4.3 แผนพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การพัฒนาซึ่งครอบคลุมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบำรุงสิ่งแวดล้อม และการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ จัดการระบบบำบัดน้ำเสีย บำบัดและจัดการขยะ ในการศึกษานี้ หมายถึง แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลคอนโอง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด

4.4 แผนพัฒนาด้านการพัฒนาคนและสังคม หมายถึง การพัฒนาซึ่ง ครอบคลุมกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ ส่งเสริมความเข้มแข็งของประชาชน การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย การป้องกันปัญหาสุขภาพจิต การจัดสวัสดิการสงเคราะห์ การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมประเพณี กีฬา นันทนาการ ในการศึกษานี้หมายถึง

แผนพัฒนาด้านการพัฒนาคนและสังคมในเขตพื้นที่ตำบลคอนโอง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด

4.5 แผนพัฒนาด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การพัฒนาซึ่งครอบคลุมกิจกรรมการส่งเสริมการประกอบอาชีพ การยกระดับรายได้ของประชาชน ส่งเสริมการตลาดสินค้าพื้นเมือง กิจการร้านค้า กองทุนหมู่บ้าน ธนาคารประชาชน และปัญหาการว่างงาน ในการศึกษาครั้งนี้หมายถึง แผนพัฒนาด้านเศรษฐกิจในเขตพื้นที่ตำบลคอนโอง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด

4.6 แผนพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร หมายถึง การพัฒนาซึ่งครอบคลุมกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน การรณรงค์การเลือกตั้ง การส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมของ อบต. ในการศึกษาครั้งนี้หมายถึง แผนพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารในเขตพื้นที่ตำบลคอนโอง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดร้อยเอ็ด

ประโยชน์การศึกษา

ผลการศึกษาใช้เป็นฐานข้อมูลสารสนเทศ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผน เพื่อพัฒนาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล และท้องถิ่นอื่น ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น